

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Paa nærværende Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1923—24 er ikke optaget Forslag til den i Lov Nr. 302 af 30. Juni 1922 § 9 paabudte Omnormering af Stillingerne som Sekretær og Kontorassistent, jfr. Statstjenestemandsløvens § 117, idet de mellem Lønningsraadet og de enkelte Styrelsesgrene i den Anledning førte Forhandlinger endnu ikke er tilendbragte. Under Forslagets Behandling i Rigsdagen vil der blive stillet et samlet Ændringsforslag vedrørende dette Punkt.

I øvrigt har — for saa vidt ikke andet udtrykkeligt er udtalt — de i Forslaget optagne Punkter været forelagt for og er tiltraadt af Lønningsraadet, der under 19. December 1922 har tilskrevet Finansministeriet saaledes:

I Skrivelse af 14. Juli d. A. — J. Nr. S. 2153 — har Finansministeriet anmodet Lønningsraadet om at gennemgaa de fra forskellige Styrelsesgrene fremkomne Forslag til Normeringslov for 1923—24.

Raadet finder Anledning til at fremsætte følgende almindelige Redegørelse for de Synspunkter, som herfra er anlagt i denne Sag.

Det kommende Aars Normeringslov vil ligesom Finanslovforslaget for 1923—24 i særlig Grad være præget af Gennemførelsen af Forslagene fra Sparekommissionen af 21. Februar 1921. I saa Henseende maa det dog erindres, at der for de Etater, hvor der har været nedsat særlige Spareudvalg, særlig Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet, allerede i de forudgaaende Aar er gennemført Personaleindskrænkninger i Overensstemmelse med Sparekommissionens Forslag. At disse Begrænsninger i mindre Grad har givet sig Udslag paa Normeringsloven skyldes det Forhold, at Begrænsningen — ligeledes i Overensstemmelse med Sparekommissionens Udtalelse — for en væsentlig Del er sket i Bundstillingerne, hvilke Stillinger i de nævnte Etater normeres paa Finansloven.

Anderledes stiller Forholdet sig for Centralstyrelsens Vedkommende og en Række under denne staaende Virksomhe-

der. En af de vigtigste af disse Styrelsesgrenes Bundstillinger — nemlig Sekretærstillingen — normeres paa Normeringsloven, og det er ved Lov Nr. 302 af 30. Juni 1922 foreskrevet, at Omnormering skal finde Sted paa den førstkommende Normeringslov, og det var Forudsætningen, at denne Omnormering skulde ske paa Grundlag af Sparekommissionens paa Tjenestemændenes egne Opgivelser om Arbejdstid byggede Forslag om Personalereduktion. Under Hensyn hertil og i Betragtning af, at der i Sparekommissionen er opnaaet fuld Enighed om den i Forslag bragte Nyordning af Arbejdstidsreglerne i Centraladministrationen samt under Hensyn til, at de øvrige af Sparekommissionen stillede Forslag om Arbejdstidens Forlængelse i de allerfleste Etater i alt væsentligt synes gennemført, som de er stillede af Kommissionen og paa enkelte Punkter ændrede ved Forhandlingerne hos Statsministeren, mener Raadet, at der kun bør ske Lempelser i det af Sparekommissionen foreslaaede, naar det paavises, enten at der siden Sparekommissionen afgav sin Betænkning, er sket væsentlige Forskydninger i Arbejdet, eller at der af oftnævnte Kommission er draget urigtige Slutninger af det denne forelagte Materiale.

Foruden de i Anledning af Omnormeringen af Personale i Statens Administrationskontorer samt nye Arbejdstidsregler for andre Styrelsesgrene rejste Spørgsmaal om Personalets Antal, er der paa Normeringslovforslaget for 1923—24 følgende Spørgsmaal af større Betydning:

1. Forslag, der medfører Ændringer i Personalets samlede Antal, særlig Forøgelse af dette;
2. Forslag om Oprettelse af højere Stillinger med samtidig Bortfald af lavere;
3. Forslag om Oprykning af enkelte bestemte Tjenestemandstillinger i højere Lønningsklasse.

Til disse Punkter skal Raadet knytte følgende almindelige Bemærkninger:

ad 1. En Forøgelse af Personalet er selvfølgelig forholdsvis langt dyrere end de